

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.374/2013/9. szám

A Debreceni Ítéltábla a Kőrösi és Kardos Ügyvédi Iroda (**címe**, ügyintéző: Dr. Kőrösi János ügyvéd) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - a Dr. Melegh Mónika Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: Dr. Melegh Mónika ügyvéd) által képviselt alperes neve **v.-i** (cím) lakos alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 12.P.21.449/2012/13. számú ítélete ellen az alperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 128 500 (Egyszázhuszonnyolcezer-ötszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 630 000 (Hatszázharmincezer) forint fellebbezési eljárási költséget és térítsen meg az államnak külön felhívásra 2 039 440 (Kettőmillió-harminckilencezer-nyolcszáznegyven) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A **gazdasági társaság** 2012. január 25-én a **H. T. T.** Csarnok építéséhez oldalfal és tetőpanel elemek gyártását rendelte meg a felperestől a korábban megküldött árajánlatban szereplő egységárakon, előre egyeztetett színekben, az ugyancsak előzetesen egyeztetett 27 953 515 forint maximalizált irányáron. Ezt meghaladóan a megrendelés további feltételeket is tartalmazott.

A felperes a megrendelést azzal a feltétellel fogadta el, ha a megrendelő törvényes képviselője, az igazgatóság tagja - e per alperese - magánszemélyként készfizető kezességet vállal a zrt. tartozásáért. A megrendelést a felperes 30831946 számon visszaigazolta.

Az alperes a felperes által részére megküldött készfizető kezesi nyilatkozatot 2012 februárjában aláírta, s azt a felperes részére visszajuttatta. A nyilatkozatban magánszemélyként készfizető kezességet vállalt a **gazdasági társaság** és a felperes között a **H. T. T.** Csarnok projektre adott 30831946 számon visszaigazolt 100 000 euró

nagyságrendű megrendelés alapján a **gazdasági társaság** és a felperes között létrejött szállítási szerződésben vállalt fizetési kötelezettség teljesítéséért. Az okiratba foglalt alperesi nyilatkozat szerint, amennyiben a vevő a szállítási szerződésben írt határidőben az eladónak bármely okból nem fizetne, úgy a vételárat az eladó részére, annak első írásbeli felszólítására minden kifogás nélkül megfizeti.

A felperes a **gazdasági társasággal** kötött szerződés alapján a szendvics-panelet leszállította, a számlákat kiállította.

A megrendelő a fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A felperes 2012. május 11-én felszólította az alperest 25 493 040 forint összegű vételár, ennek 2012. április 1-től járó kamatai és a képviseletével felmerült ügyvédi költség megfizetésére.

Az alperes úgy is, mint a **gazdasági társaság** képviselője, s úgy is, mint készfizető kezességet vállaló magánszemély 2012. május 21-én a tartozásból 21 477 840 forintot elismert, a további 4 015 200 forint erejéig kötbér és szavatossági igényt kívánt érvényesíteni. Jelezte, hogy az elismert tartozást részletekben tudja kiegyenlíteni.

A vételárat sem a zrt., sem az alperes nem fizette meg a felperesnek.

A felperes keresetében 25 493 040 forint, ennek 2012. április 1-től járó kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mint a **gazdasági társaság** tartozásáért készfizető kezességet vállaló személyt. Állította, hogy a megrendelővel kötött szerződésben foglalt kötelezettségét teljesítette, ám a vételárat sem az adóstól, sem a kezestől nem kapta meg.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását kérte. Azzal védekezett, hogy a megrendelő és a felperes között a felperes által állított 2012. február 9-i napon szerződés nem jött létre, így szerződés hiányában érvényesen készfizető kezességet sem vállalhatott. Vitatta, hogy tartozását elismerte volna, mert a 2013. május 21-i keltezésű levélben nem szerepel a tartozás összege. Hivatkozott arra, hogy a felperes késedelmesen, hibásan teljesített, emiatt 4 015 200 forint kötbérből és árcsökkentésből eredő összeget a követelésbe beszámíthat. Kifogásolta, hogy a felperes igényét kizárólag vele szemben érvényesítette, a tartozás kiegyenlítését a **gazdasági társaságtól** nem kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 25 493 040 forintot, ennek 2012. április 1-től járó kamatait és 2 262 000 forint perköltséget.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy a felperes által csatolt okiratokból kétséget kizáróan meg lehetett állapítani, hogy a **gazdasági társaság** mikor, milyen munkával kapcsolatban, milyen megrendelést küldött a felperesnek, s azt milyen feltételekkel, milyen visszaigazolási számon fogadta el. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes esetleg a szerződés létrejöttének időpontjaként tévesen jelölte meg a 2012. február 9-i

dátumot, mert az időpont téves megjelölése nem teszi érvénytelenné a szerződő felek közötti szállítási szerződést, az pedig az ugyancsak a felperes által becsatolt, az alperes készfizető kezesi nyilatkozatát tartalmazó okirat alapján egyértelmű volt, hogy az alperes a kötelezett milyen tartozásáért vállalt készfizető kezességet. E nyilatkozat kapcsán rámutatott, hogy az a tény, hogy a felperes ezt az okiratot nem írta alá, nem teszi azt érvénytelenné.

Alaptalannak találta az alperes védekezését azzal kapcsolatban is, hogy a 2012. május 21-én kelt levélben nem magánszemélyként ismerte el a tartozást, s az e napon kelt levélben foglalt nyilatkozat egyébként sem minősül tartozás-elismerésnek. Hangsúlyozta, hogy a levélben az alperes egyértelműen utal a felperes által részére megküldött 2012. május 11-i felszólításra, amely tartalmazta a felperes teljes követelését. A tartozáselismerés egyébként sem egy önálló kötelem, csupán a korábban létrejött jogügyletből származó kötelezettség fennálltát ismeri el a kötelezett. E kritériumnak pedig a május 21-i keltezésű okirat megfelel.

Bizonyítottság hiányában alaptalannak ítélte az alperes beszámítási kifogását, kiemelve, hogy a jogszabály szerint az őt terhelő bizonyítási kötelezettségről az alperest tájékoztatta, ám ő ennek ellenére sem a felperes hibás teljesítésének tényét, sem a kötbérkövetelés jogalapját, összecszerűségét nem igazolta.

Hangsúlyozta, hogy tévesen hivatkozik az alperes arra, hogy a felperesnek követelését előbb a megrendelővel szemben kellett volna érvényesíteni, ugyanis a Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ilyen sortartási kötelezettség a jogosultat nem terheli.

Mindezekre tekintettel a Ptk. 379. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes által leszállított áru ellenértékének, valamint a késedelembe esés időpontjától járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdésében írt mértékű kamatnak a megfizetésére.

A perköltségben való marasztalás jogalapját a Pp. 78. § (1) bekezdésében jelölte meg azzal, hogy a költség magába foglalja a felperes által lerótt illeték összegét, valamint a felperes jogi képviselőjének a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (3) és (6) bekezdése alapján felszámítható munkadíját.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte az elsőfokú eljárásban előadott érveire tekintettel.

A felperes ellenkérelmében a törvényszék ítéletének helybenhagyását és az alperes költségben való marasztalását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, abból helytálló jogi következtetéseket vont le, döntését a jogszabályok pontos megjelölésével maradéktalanul megindokolta, azt az ítéletábra sem megismételni, sem kiegészíteni nem kívánja. Tekintettel arra, hogy az

alperes a fellebbezési eljárás során az elsőfokú eljáráshoz képest semmilyen új tény, érvet, a törvényszék által el nem bírált védekezést nem adott elő, az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira tekintettel hagyta helyben a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése, illetve 253. §-ának (2) bekezdése alapján.

Az ítélet indokolását mindössze annyiban kívánja pontosítani, hogy a felperes képviselőjének munkadíját - amennyiben a fél és jogi képviselője között erre vonatkozó megbízási szerződés nem jött létre - a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3. §-a alapján állapíthatja meg.

A fellebbezés eredménytelen volt, ezért az alperes köteles a felperes részére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítéltábla a felperes képviselőjének munkadíját és útiköltségét számolta el az R. 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, (5) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése alapján.

Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az alaptalan fellebbezés eredményeként az alperes köteles az állam javára megtéríteni a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

D e b r e c e n, 2013. december 5.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottília s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -

Debreceni Ítéltábla
Pf.II.20.374/2013/11. szám

Záradék:

A végzés 2014. február 18-án jogerős.

Debrecen, 2014. február 19.

Dr. Csiki Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -

A Debreceni Ítéltábla a felperes neve felperesnek - alperes neve alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

v é g z é s t :

Az ítéltábla a Pf.II.20.374/2013/9. számú ítélete rendelkező részét akként javítja ki, hogy az alperes által az államnak fizetendő fellebbezési illeték összege 2 039 440 (Kettőmillió-harminckilencezer-négyszáznegyven) forint.

Ez ellen a végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

A Debreceni Ítéltábla a 9. sorszámú ítéletében egyebek mellett kötelezte az alperest, hogy az állam javára fizessen meg 2 039 440 forint fellebbezési illetéket. A határozat rendelkező részében az illeték összege betűvel kiírva tévesen kettőmillió-harminckilencezer-nyolcszáznegyven forintban szerepel.

Az ítéltábla az elírás folytán tévesen meghatározott illeték összegét a rendelkező rész szerint javította ki a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján.

D e b r e c e n, 2014. január 23.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottília s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -